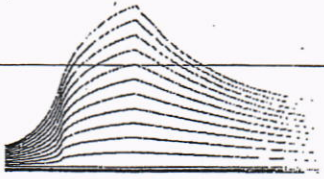

16555

Repertoriumnummer 2014/ 4923
Datum van uitspraak 2 juni 2014
Rolnummer 2013/AR/2471

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

*intellectuele
eigendom*

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000013007-0001-0012-01-01-1

2013/AR/2471

CVBA BELGISCHE VERENIGING VAN AUTEURS, COMPONISTEN EN UITGEVERS, afgekort SABAM, met vennootschapszetel gevestigd te 1040 Brussel, Aarlenstraat 75-77 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0402.989.270;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Olivier Sasserath, advocaat te 1150 Brussel, Tervurenlaan 270;

tegen het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen van 19 juli 2013, zetelend zoals in kort geding, aldaar gekend onder nr. A.R. A/13/05414;

tegen:

BVBA ID&T, met vennootschapszetel gevestigd te 2000 Antwerpen, Leuvenstraat 3 bus 2.2 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0867.239.782;

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Caroline Curtis, advocaat te 3560 Lummen, Neerstraat 5 (ref.: 90/5 ID&T/Sabam);

* * * * *

1. De feiten

De feitelijke gegevens die ten grondslag liggen aan de vordering van de appellante worden op juiste wijze uiteengezet in het bestreden vonnis. Het hof verwijst naar deze uiteenzetting en beschouwt ze als hernomen.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Bij exploit van 17 mei 2013 dagvaardt de Belgische Vereniging van auteurs, componisten en uitgevers, hierna SABAM genoemd, de appellante, de BVBA ID&T, de geïntimeerde.

2.2. Het verstekvonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, op 30 mei 2013:

- verklaart de vordering van de appellante toelaatbaar en gegrond als volgt:

┌ PAGE 01-00000013007-0002-0012-01-01-4 ─┐

- stelt vast dat de geïntimeerde inbreuk heeft gepleegd en pleegt op de auteursrechten van SABAM:
 - door muzieknummers behorend tot het repertoire van SABAM aan het publiek te hebben meegedeeld of mee te delen op evenementen die zij organiseert, onder andere op de edities van het festival Tomorrowland 2011 en 2012, zonder aanvraag tot toelating tot het gebruik van muzieknummers op deze evenementen bij SABAM te hebben ingediend en toelating hiertoe te hebben ontvangen van SABAM;
 - alsook door in overtreding met de algemene voorwaarden van SABAM, incorrect of geen opgave te doen van het aantal deelnemers aan de evenementen die zij organiseert en waarop muzieknummers van SABAM aan het publiek worden meegedeeld, of zonder opgave te doen van de playlist voor deze evenementen;
- legt het verbod op aan de geïntimeerde om tijdens evenementen die zij organiseert en in het bijzonder tijdens het festival Tomorrowland 2013, muzieknummers behorend tot het repertoire van SABAM aan het publiek mee te delen, zij het in het geheel of gedeeltelijk, zonder voorafgaand een uitdrukkelijke toelating van SABAM hiertoe te hebben ontvangen en zonder naleving van de voorwaarden opgelegd door SABAM voor dergelijke mededeling aan het publiek;
- veroordeelt de geïntimeerde tot betaling van een dwangsom van 1.000,00 EUR per muziekstuk behorend tot het repertoire van SABAM, dat hetzij in het geheel, hetzij gedeeltelijk door een dj aan het publiek zal worden meegedeeld tijdens een evenement van de geïntimeerde in strijd met het opgelegde bevel tot staking en dit met een maximum van 250.000,00 EUR per evenement;
- veroordeelt de geïntimeerde tot de gedingkosten.

2.3. Bij exploit van 26 juni 2013 tekent de geïntimeerde verzet aan tegen voormeld vonnis.

2.4. Het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen van 19 juli 2013:

- verklaart het verzet van de geïntimeerde toelaatbaar en gegrond;
- vernietigt het bij verstek uitgesproken vonnis van 30 mei 2013, behalve in zoverre het de vordering toelaatbaar verklaart;
- verklaart de oorspronkelijke vordering van de appellante ongegrond;
- veroordeelt de appellante tot de gedingkosten.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. De appellante vordert in haar op 4 februari 2014 ter griffie neergelegde conclusies om:

- het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis teniet te doen en opnieuw recht doende:
- de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde ongegrond te verklaren;
- het vonnis van de rechtbank van koophandel te Antwerpen van 30 mei 2013 te bevestigen;
- de geïntimeerde te veroordelen tot de gedingkosten in beide aanleggen;
- het incidenteel beroep van de geïntimeerde ongegrond te verklaren.

3.2. De geïntimeerde vordert in haar op 6 maart 2014 ter griffie neergelegde conclusies:

- het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond te verklaren;
- akte te verlenen van haar beperkt incidenteel beroep;
- het bestreden vonnis te hervormen;
- opnieuw recht doende:
- de oorspronkelijke vordering van de appellante niet toelaatbaar te verklaren;
- ondergeschikt, het bestreden vonnis te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de gedingkosten.

4. Beoordeling

4.1. De tijdigheid, de regelmatigheid en de toelaatbaarheid van het hoger beroep en het incidenteel beroep

Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, en stelt vast dat:

- door de appellante tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op toelaatbare wijze hoger beroep werd aangetekend bij haar op 30 augustus 2013 ter griffie van het hof neergelegd verzoekschrift tot hoger beroep;
- door de geïntimeerde tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op toelaatbare wijze beperkt incidenteel beroep werd aangetekend bij haar op 13 november 2013 ter griffie van het hof neergelegd verzoekschrift tot hoger beroep.

4.2. De grond van de betwisting

4.2.1. Het incidenteel beroep

4.2.1.1. De geïntimeerde voert aan dat de vordering van de appellante niet toelaatbaar zou zijn. De appellante zou niet bewijzen dat zij een belang heeft in de zin van artikel 17 Ger.W. Zij zou in het bijzonder nalaten te bewijzen dat *“op de betreffende evenementen muziek openbaar werd gemaakt waarvan*

- a) *haar leden – waarvan zij volledig mandaat heeft – auteursrechthebbende zijn of*
- b) *buitenlandse auteurs / auteursrechthebbenden aangesloten bij een zustervereniging waarmee een wederkerigheidsovereenkomst werd gesloten waardoor zij eveneens volledig mandaat heeft”.*

4.2.1.2. Artikel 73 van de Auteurswet 1994 bepaalt dat de beheersvennootschappen van de auteursrechten bevoegd zijn om in rechte op te treden om de rechten die zij krachtens de statuten beheren te verdedigen.

Niet betwist is dat de appellante een beheersvennootschap in de zin van artikel 65bis van de voormelde wet is. Artikel 1 van de statuten van de appellante bepaalt dat zij tot doel heeft het innen, het verdelen en administreren van alle auteursrechten van haar vennoten, haar mandanten en soortgelijke vennootschappen en dat het collectief beheer in de ruime zin van het woord wordt uitgeoefend op Belgisch grondgebied en op de grondgebieden die onder het toepassingsgebied van wederkerigheidsovereenkomsten met zusterverenigingen vallen. Het hof stelt vast dat de door de appellante overgelegde statuten in artikel 10 bepalen dat de rechten van de appellante wat de muziekwerken betreft *“het algemeen uitvoerings-, opvoerings- of voordrachtrecht”* omvatten.

4.2.1.3. Met toepassing van artikel 66^{quater}, §2, van de Auteurswet 1994, houden de beheersvennootschappen een bijgewerkte lijst bij met alle namen van de rechthebbenden die hen bij overeenkomst het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd. Die lijst wordt elk jaar overgezonden aan de controledienst. Anderzijds kunnen de repertoires worden geraadpleegd door eenieder die van een wettig belang doet blijken. Hieruit volgt dat ten aanzien van derden het bewijs van het bestaan van een beheersovereenkomst voor een bepaald werk kan worden geleverd door de lijst die de beheersvennootschap moet bijhouden. (zie ook: Cass., 30 maart 2010, www.cass.be)

Het hof stelt vast dat de appellante uittreksels voorlegt van de voormelde lijst van de door haar beheerde werken, waarop werken vermeld staan die op de betrokken evenementen door de geïntimeerde openbaar werden gemaakt. Het standpunt van de geïntimeerde dat er geen rekening kan worden gehouden met de door de appellante op het internet opgespoorde en voorgelegde speellijsten en besprekingen in de media van de betrokken evenementen om aan te tonen dat door haar beheerde werken op de betrokken evenementen werden gespeeld, wordt door het hof niet aangenomen. Er is geen enkele reden om te twifelen aan de waarachtigheid van al deze lijsten en besprekingen.

Anders dan de geïntimeerde beweert, bewijst de appellante bijgevolg wel degelijk dat zij belang heeft om in rechte op te treden om het repertoire dat ze krachtens de statuten beheert en dat wordt vermeld op de lijst van door haar beheerde werken, te verdedigen. In het raam van de discussie omtrent het belang van de appellante om in rechte op te treden is verder niet van belang of ze optreedt ter bescherming van één dan wel van meerdere werken.

4.2.1.4. In tweede instantie werpt de geïntimeerde op dat de stakingsrechter niet bevoegd zou zijn om kennis te nemen van de door de appellante beweerde niet en/of gebrekkige uitvoering van de overeenkomst die tussen de partijen tot stand kwam in november 2008 overeenkomstig de inhoud van een brief van de appellante van 26 november 2008. Daarom zou de appellante enkel een rechtsvordering tot contractuele aansprakelijkheid kunnen instellen voor de bevoegde rechter ten gronde die alleen, met uitsluiting van de stakingsrechter, bevoegd zou zijn om uitspraak te doen over de door de appellante beweerde door de geïntimeerde begane contractuele fouten.

4.2.1.5. Het hof oordeelt dat het standpunt van de geïntimeerde dat er van uitgaat dat een op artikel 87, §1 van de Auteurswet gevorderde staking niet toegelaten is wanneer een overeenkomst betreffende het auteursrecht gesloten is tussen de houder van het auteursrecht en de persoon die ervan beschuldigd wordt dat recht te hebben geschonden, faalt naar recht.

Diegene die de grenzen overschrijdt van de door de houder van het auteursrecht toegekende recht, maakt zich schuldig aan namaking, los van enige contractuele fout. De stakings-

rechter kan bijgevolg het bestaan vaststellen van een inbreuk op het auteursrecht of op de naburige rechten en de staking daarvan bevelen indien de exploitant de verplichtingen niet nakomt die de houder heeft opgelegd in ruil voor zijn toestemming. (zie ook: Cass., 7 oktober 2010, www.cass.be)

4.2.1.6. Het hof besluit dat de eerste rechter zich terecht bevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van de stakingsvordering van de appellante en deze vordering terecht toelaatbaar heeft verklaard. Het incidenteel beroep van de geïntimeerde is ongegrond.

4.2.2. Het hoger beroep

4.2.2.1. Anders dan de geïntimeerde is het hof van oordeel dat de appellante bewijst dat de geïntimeerde meerdere inbreuken pleegde op de auteursrechten van de appellante.

De door de appellante overgelegde stukken tonen aan dat de geïntimeerde de voorwaarden die haar werden opgelegd door de overeenkomst van 26 november 2008 niet naleefde:

- In de overeenkomst van 26 november 2008 aanvaardde de appellante als voorwaarde voor het bekomen van de toelating tot gebruik van het repertoire van de appellante voorbehoudloos hetgeen volgt: *“De controlemogelijkheid voor SABAM blijft van toepassing om alle documenten op te vragen die zij nuttig acht m.b.t. recettes uit de kaartenverkoop, sponsoring, alsook de artistieke gages en andere gegevens die betrekking hebben op de berekening van de rechten”*. Met andere woorden: de geïntimeerde verklaarde zich akkoord *“alle documenten”* gevraagd door de appellante aangaande de toekomstige evenementen te bezorgen.

Het bundel stavingsstukken van de appellante bewijst dat ze de geïntimeerde reeds op 19 oktober 2011 bij aangetekende brief aanmaande om mededeling te doen van de ontvangsten per ticketprijs en manifestatie, opgave van de uitkoopsommen, een lijst met een opsomming van de verkooppunten en een lijst van alle gratis sponsortickets aangaande Tomorrowland 2010 en 2011 en Qontinent 2011. Op 16 november 2011 werd het verzoek herhaald bij aangetekende brief van de raadsman van de appellante. Daarop volgde e-mailverkeer van de raadsman van de appellante, gevolgd door een nieuwe aangetekende ingebrekestelling van 6 december 2011. Deze hadden niet tot gevolg dat de geïntimeerde aan de appellante de gevraagde gegevens bezorgde die de appellante zouden toelaten de haar door de geïntimeerde in de overeenkomst van 26 november 2008 gegarandeerde controle uit te voeren. De geïntimeerde beperkte zich ertoe door haar geselecteerde facturen omtrent ticketverkoop over te maken. Een laatste aangetekende ingebrekestelling van de raadsman van de appellante van 15 mei 2012 leverde enkel de bij e-mail van 29 mei 2012 meegedeelde impliciete weigering van de geïntimeerde op om de andere gevraagde gegevens, nodig om het bedrag van de door de geïntimeerde verschuldigde vergoedingen te berekenen te bezorgen.

016562

De geïntimeerde beroept zich in de procedure ter rechtvaardiging van deze weigering tevergeefs op het beweerd geheime karakter van de door de appellante gevraagde documenten. Ze verbond zich er immers, zoals reeds gezegd, voorbehoudloos toe "alle documenten" die de appellante nuttig achtte te bezorgen.

Het hof besluit dat de geïntimeerde de haar in ruil voor de toestemming van de appellante opgelegde verplichting tot overlegging van alle documenten die de appellante toe moeten laten de verschuldigde rechten te berekenen, niet nakomt.

- De geïntimeerde liet, wat Tomorrowland edities 2010 en 2011 en Qontinent 2011 betreft, eveneens na de speellijsten per manifestatie over te maken, dit ondanks de ingebrekestellingen van de appellante van 19 oktober 2011 en 16 november 2011. Nochtans verbond ze zich er in de overeenkomst van 16 november 2011 toe volledige speellijsten per manifestatie over te maken teneinde de appellante toe te laten na te gaan of de in de overeenkomst in aanmerking genomen verhouding van 2/3 beschermd repertoire verantwoord bleef: "Ondertussen zal ID & T volledige speellijsten per manifestatie overmaken, teneinde na te gaan of deze basis van 2/3 beschermd repertoire verantwoord blijft".

Aangezien het concept van de door de geïntimeerde georganiseerde evenementen sedert 26 november 2008 niet gewijzigd is, kan het hof de bewering van de geïntimeerde als zou zij materieel in de onmogelijkheid zijn deze speellijsten te bezorgen, niet aanvaarden. Haar verbintenis in de overeenkomst van 26 november 2008 om deze speellijsten per manifestatie te zullen bezorgen aan de appellante houdt immers de erkenning in dat de opstelling van dergelijke speellijsten mogelijk is.

Het hof besluit dat de geïntimeerde de haar in ruil voor de toestemming van de appellante om het door haar beheerd repertoire te gebruiken opgelegde verplichting tot mededeling van speellijsten per manifestatie, niet nakomt.

4.2.2.2. Uit het voorgaande volgt het besluit dat de appellante het bestaan bewijst van de inbreuken door de geïntimeerde op de auteursrechten van de appellante. De geïntimeerde leefde de op haar rustende verplichtingen die de appellante haar in de overeenkomst van 26 november 2008 oplegde om het door haar beheerde repertorium te gebruiken op Tomorrowland 2010 en 2011 en Qontinent 2011 niet na. Dat de geïntimeerde te goeder trouw zou hebben gehandeld, speelt geen rol.

Uit het gegeven dat de appellante voor de eerste keer in 2011 aan de geïntimeerde gegevens vroeg, kan niet worden afgeleid dat de appellante er in de periode tussen 26 november 2008 en 19 oktober 2011 mee akkoord zou zijn gegaan haar toestemming om het door haar beheerde repertorium uit te voeren niet langer afhankelijk te maken van controle van de door de geïntimeerde aan haar bezorgde gegevens nodig om de rechten te berekenen of

de mededeling van de speellijsten per manifestatie nodig om het aandeel van de publiek gemaakte werken uit het repertorium van de appellante vast te stellen.

4.2.2.3. Het hof stelt vast dat de geïntimeerde haar bewering dat de appellante vanaf 2011 zou geweigerd hebben de overeenkomst van 26 november 2008 verder uit te voeren niet bewijst. Het is maar nadat de geïntimeerde onwillig was om de op 26 november 2008 gemaakte afspraken te honoreren en daarmee vaststond dat de geïntimeerde de auteursrechten van de appellante schond, dat de appellante bij brief van haar raadsman van 2 mei 2013 aan de geïntimeerde liet weten dat ze slechts toelating zou geven om het door haar beheerd repertoire te spelen op Tomorrowland editie 2013 indien aan welbepaalde voorwaarden, waaronder andere dan diegene in de overeenkomst van 26 november 2008 werden bedongen, zou zijn voldaan. Gelet op het in gebreke blijven van de geïntimeerde om de appellante conform de afspraken tussen de partijen de door de appellante gevraagde gegevens te bezorgen, was het de appellante toegelaten van rechtswege de uitvoering van de overeenkomst van 26 november 2008 op te schorten zolang de geïntimeerde in gebreke bleef de door haar gevraagde gegevens te bezorgen. De geïntimeerde is slecht gekomen om zich te beroepen op de *exceptio non adimpleti contractus*, nu ze zelf in gebreke bleef haar verbintenissen voortspuitend uit de overeenkomst van 26 november 2008 na te komen.

Het hof merkt bovendien op dat de appellante zich in de overeenkomst van 26 november 2008 het recht voorbehield om te allen tijde de voorgestelde tarificatie te evalueren en aan te passen of te herzien. Ook hiermee ging de geïntimeerde akkoord.

4.2.2.4. Gelet op de schending door de geïntimeerde van de auteursrechten van de appellante, dient bij toepassing van artikel 87 §1 van de Auteurswet de staking daarvan te worden bevolen. Het valt niet te verwachten dat de geïntimeerde zich in de toekomst akkoord zal verklaren met de door de appellante toegepaste tarieven. De geïntimeerde is immers de mening toegedaan dat zij voor het festival Tomorrowland recht heeft op een afwijking zowel van de overeenkomst van 26 november 2008 als van de tarieven die de appellante aan de festivals oplegt omdat dit festival niet zou kunnen gekwalificeerd worden als een "muziekfestival conform tarief 211". Nochtans schrijft de geïntimeerde zelf in haar conclusie dat op dit festival gedurende "3 dagen DJ's muziek spelen over 16 podia en dit vanaf 12.00 uur tot 01.00 uur of gedurende 13 uur per dag, waar elke DJ ca 1,5 à 2u speelt." Het hof oordeelt dat de appellante in de gegeven omstandigheden Tomorrowland terecht kwalificeert als een festival conform tarief 211. Dat er op het festival door de geïntimeerde een "feëriële sprookjeswereld" wordt gecreëerd, kan aan het voorgaande niets veranderen. Bovendien blijft de geïntimeerde staande houden dat ze niet bij machte zou zijn speellijsten te bezorgen, terwijl ze zich hiertoe verbond in de overeenkomst van 26 november 2008.

4.2.2.5. Het hof kan het standpunt van de geïntimeerde dat de appellante zich door het instellen van haar stakingsvordering schuldig zou maken aan rechtsmisbruik omdat zij de geïntimeerde het recht van verdediging en betwisting zou ontnemen en haar zonder meer zou

dwingen akkoord te gaan met haar afrekeningen, alsook met de door haar eenzijdig opgelegde, deels onuitvoerbare en onredelijke voorwaarden, niet aanvaarden.

In beginsel handelt de titularis van een subjectief recht bij de uitoefening hiervan rechtmatig. Van rechtsmisbruik is alleen sprake wanneer het subjectief recht wordt uitgeoefend op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bezorgd persoon. Een dergelijk rechtsmisbruik veronderstelt dat, wanneer een partij, uitsluitend in haar eigen belang, gebruik maakt van een subjectief recht, zij daaruit een voordeel trekt dat buiten verhouding is met de correlatieve last van de andere partij.

Dat laatste is niet het geval. Als beheersvennootschap van auteursrechten vraagt de appellante voor het gebruik van de muziek die tot haar repertoire behoort aan de geïntimeerde de tarieven 210 en 211:

- 1) die werden meegedeeld aan de FOD Economie en door haar werden aangepast rekening houdend met de bemerkingen van de FOD Economie (stukken B4 tot B6 van de appellante);
- 2) die door de appellante op uniforme wijze worden toegepast op de organisatoren van soortgelijke evenementen (het tegendeel wordt door de geïntimeerde beweerd, maar niet bewezen);
- 3) die door iedere belanghebbende kunnen worden opgevraagd aan de appellante;
- 4) die beschikbaar zijn op haar website.

Verder dient de geïntimeerde zich enkel akkoord te verklaren met het gevraagde tarief overeenkomstig de op de website van de appellante bijgewerkte en gecoördineerde versie van de tarifieringsregels en niet met de afrekeningen die de appellante op grond van het toe te passen tarief zal opstellen. De geïntimeerde behoudt het recht deze afrekeningen aan te vechten voor de burgerlijke rechter, net zoals ze het recht behoudt voor de burgerlijke rechter het door de appellante gevraagde tarief aan te vechten indien dit niet conform zou zijn met de op de website van de appellante bijgewerkte en gecoördineerde versie van de tarifieringsregels.

Anders dan de geïntimeerde laat gelden, leidt de lectuur van de tarieven 210 en 211 niet tot het besluit dat de appellante haar toestemming om de door haar beheerde werken te gebruiken afhankelijk maakt van onuitvoerbare voorwaarden. Het is de geïntimeerde die moeilijk doet over de voorwaarden en die het er moeilijk mee heeft. De geïntimeerde blijft in gebreke op grond van objectieve gegevens haar bewering te bewijzen dat het onmogelijk zou zijn na de festivals speellijsten op te stellen.

Dat het opstellen van deze lijsten zou gepaard gaan met onevenredig nadeel en last voor de geïntimeerde ten voordele van de appellante, acht het hof niet bewezen.

4.2.2.6. Om dezelfde reden oordeelt het hof dat er geen sprake is van misbruik van machtspositie. De appellante beoogt duidelijk alleen met deze procedure te bekomen dat de geïntimeerde niet langer haar auteursrechten schendt en dat ze de appellante vergoedt overeenkomstig de op haar website vastgestelde tarifieringsregels. Naar het oordeel van het hof zijn de door de appellante gevraagde tarieven niet als onbillijk te kwalificeren en zijn de opgelegde voorwaarden, die de appellante moeten toelaten de verschuldigde rechten op juiste wijze te berekenen en de door haar geïnde vergoedingen uit te keren aan de respectieve rechthebbenden, niet onmogelijk uit te voeren.

4.2.2.7. Het hof besluit dat het bestreden vonnis moet worden hervormd. De stakingsvordering wordt toegekend zoals hierna bepaald.

4.3. De gedingkosten

Bij toepassing van artikel 1017, eerste lid Ger. W. wordt de geïntimeerde als in het ongelijk gestelde partij veroordeeld tot de kosten van de beide aanleggen.

Er bestaat geen aanleiding om af te wijken van het basistarief. Er wordt niet bewezen dat voldaan is aan één van de criteria van artikel 1022, derde lid Ger. W.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het incidenteel beroep van de geïntimeerde toelaatbaar, maar ongegrond;
- verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond;
- hervormt het bestreden vonnis;
- doet opnieuw recht als volgt:
- zegt voor recht dat de geïntimeerde inbreuk heeft gepleegd op de auteursrechten van de appellante;

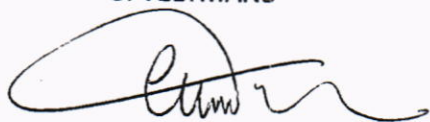
016566

- legt het verbod op aan de geïntimeerde om tijdens evenementen die zij organiseert, muzieknummers behorend tot het repertoire van SABAM aan het publiek mee te delen, zij het in het geheel of gedeeltelijk, zonder voorafgaand een uitdrukkelijke toelating van SABAM hiertoe te hebben ontvangen;
- veroordeelt de geïntimeerde tot betaling van een dwangsom van 1.000,00 EUR per muziekstuk behorend tot het repertoire van SABAM, dat hetzij in het geheel, hetzij gedeeltelijk door een dj aan het publiek zal worden megedeeld tijdens een evenement van de geïntimeerde in strijd met het opgelegde bevel tot staking en dit met een maximum van 250.000,00 EUR per evenement;
- veroordeelt de geïntimeerde tot de gedingkosten, aan de zijde van de appellante vastgesteld als volgt:
 - dagvaarding en rolrecht: 403,70 EUR
 - rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR
 - rolrecht hoger beroep: 210,00 EUR
 - rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320,00 EUR

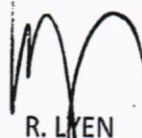
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **TWEE JUNI TWEEDEUZEND VEERTIEN** door:

M. BLEYENBERGH
B. CATTOIR
R. LYEN
G. VELTMANS

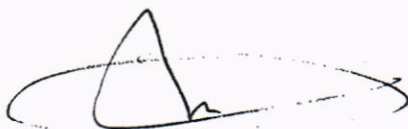
raadsheer, dd. voorzitter
raadsheer
raadsheer
griffier

G. VELTMANS

R. LYEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

